

[Lone Dybkjær]

komme ind med deres synspunkter, inden man træffer beslutningerne.

Jeg tror, det er utrolig dårligt for demokratiet – men det tror jeg også gerne at jeg har en helt anden opfattelse af end Socialdemokratiet – hvis man træffer beslutningerne først og lader debatten komme bagefter frem for det omvendte. Folk føler med rette, at det er en skindebat, altså at de nok kan have en lille smule indflydelse på bagateller, men ikke på det virkelige, beslutningen er truffet, når lovforslaget fremsættes, og det vil sige, at de ikke får nogen reel indflydelse.

Jeg tror, det er dumt, for det nedbryder folkestyret. Igen har jeg ingen problemer med K og V, for de bryster sig slet ikke af den slags ting, men jeg kan slet ikke forstå, det gælder Socialdemokratiet, som har et arbejdsprogram med ansvarliggørelse af den enkelte og alt det dér. Man får jo ingen mulighed for at ansvarliggøre sig eller noget som helst, hvis beslutningerne træffes hen over hovedet på én.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg forstår ikke helt budskabet i fru Lone Dybkjærs kommentarer her på det sidste.

I det dagsordensforslag, vi har fremsat sammen med tre andre partier, siger vi for det første, at miljøet for hovedstadsområdet skal forbedres, og for det andet, at den samlede løsning ikke vil medføre offentlige merudgifter.

Jeg må spørge fru Lone Dybkjær: Hvad er det egentlig, der mere skal til? Man kan anfægte, om det kan lade sig gøre eller ej, men det, vi har bundet os til nu og binder os til i dag, er de to afgørende præmisser, vi skal respektere.

Dernæst får vi i forbindelse med behandlingen af forslaget til anlægslov en debat om, hvordan de to præmisser, der er lagt ind i dagsordenen i dag, kan opfyldes i praksis. Og det synes jeg vi skal holde fast i. Man kan ikke her fra talerstolen i Folketinget anfægte, at det, der er fuld enighed om, er de afgørende forudsætninger, og de vil nu blive udmøntet på en måde, som også fru Lone Dybkjær og hendes parti er helt velkommen til at deltage i.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Nyrup Rasmussen vil jeg sige, at det,

der er problemet med den dagsorden, ikke er, at man forbedrer miljøet i hovedstaden – enhver vil da gå ind for det, hvis det kan lade sig gøre – problemet er de næste to pinde, hvor der bl. a. står, at de miljømæssige belastninger skal mindskes mest muligt.

Det er jo en meget upræcis formulering, når den kombineres med, at der ved samlede omkostninger ikke må påføres staten nye udgifter.

Det, der bekymrer mig, er, at når der er elastik i det med miljøet, men fast snor i det med økonomien, kan man trække de miljømæssige belastninger, for om dem står der jo bare, at det ikke må gå alt for galt. Jeg tror ikke på, det kan hænge sammen.

Og hvis jeg endelig skal referere til den ministertid, som så mange har været optaget af, kan jeg nævne, at en af de sidste ting, jeg hørte – men jeg hørte dem kun, for det var ikke færdigt – var, at det ikke kunne hænge sammen økonomisk, sådan at disse ender kunne mødes.

Det er derfor, jeg er så bekymret, og det er derfor, vi appellerer til Socialdemokratiet, om vi dog ikke i det mindste kan få tingene klarlagt, inden Socialdemokratiet binder sig til dette her.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg mener, fru Lone Dybkjær læser dagsordens tekst forkert, skønt den er meget klar. Fru Lone Dybkjær har nu to gange fra talerstolen sagt, at omkostningerne ligger fast. Det gør de ikke, kun hvem der skal afholde dem, hvordan de skal afholdes og af hvem, men ikke beløbsmæssigt. Der er altså ikke noget fastlåst deri, og derfor er der ingen modsætning i hensigten om, at nye miljøerfaringer f.eks. fra Storbælt, men også på anden måde, under startfasen og under opførelsen fortsat kan indgå, hvis der altså kommer sådanne. Derfor tror jeg, at fru Lone Dybkjær er alt for pessimistisk og simpelt hen læser den tekst, der foreligger, sprogligt forkert.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal selvfølgelig ikke afvise, at jeg kan læse andres dagsordener forkert. Jeg må jo prøve på at gøre det så godt, jeg kan, ud fra den rent faktiske sproglige tekst, der foreligger. Når der